

Strona pozwana: Oca Inspección Técnica de Vehículos SA i Generalidad de Cataluña

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy artykuł 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym wyłącza z zakresu zastosowania rzeczony dyrektywy czynności kontroli technicznej pojazdów (ITV), jeżeli są dokonywane zgodnie z przepisami krajowymi przez prywatne podmioty prawne pod nadzorem administracji danego państwa członkowskiego?
- 2) Jeżeli odpowiedź na wcześniejsze pytanie będzie przecząca (to znaczy, jeżeli czynności kontroli technicznej pojazdów objęte są zasadniczo zakresem dyrektywy 2006/123/WE, to czy można stosować przyczynę wyłączenia przewidzianą w art. 2 ust. 2 lit. i) rzeczony dyrektywy z tego względu, że podmioty prywatne świadczące usługę muszą być upoważnione, tytułem środka ostrożności, do zarządzenia unieruchomienia pojazdów, które posiadają takie braki dotyczące bezpieczeństwa, że ich ruch wiązałby się z nieodzownym niebezpieczeństwem?
- 3) Jeżeli dyrektywa 2006/123/WE ma zastosowanie do czynności kontroli technicznej pojazdów, to czy jej wykładnia w związku z art. 2 dyrektywy 2009/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE⁽²⁾ z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (lub w związku z analogicznym przepisem poprzedniej dyrektywy 96/96/WE), pozwala na to, aby w każdym przypadku uzależnić owe czynności od uprzedniego zezwolenia administracyjnego? Czy na odpowiedź mają wpływ twierdzenia zawarte w pkt 26 wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 października 2009 r. (sprawa C-438/08)⁽³⁾?
- 4) Czy zgodny z art. 10 i 14 dyrektywy 2006/123/WE, a na wypadek gdyby dyrektywa ta nie miała zastosowania, z art. 43 traktatu WE (obecnym art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), jest przepis krajowy, który uzależnia liczbę zezwoleń dla placówek kontroli technicznej pojazdów od treści planu terytorialnego, na którym, wśród powodów uzasadniających ograniczenie liczbowe, znajdują się zagwarantowanie odpowiedniego pokrycia terytorialnego, zapewnienie jakości usługi i promocja konkurencji pomiędzy podmiotami, włączając w tym elementy programowania gospodarczego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 141, s. 12.

⁽³⁾ EU:C:2009:651

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón (Hiszpania) w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García przeciwko Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-169/14)

(2014/C 175/40)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Castellón.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García.

Strona pozwana: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprzeczny z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek czuwania nad tym, aby w interesie konsumentów istniały właściwe i skuteczne środki służące zaprzestaniu stosowania nieuczciwych warunków w umowach zawieranych pomiędzy podmiotami gospodarczymi a konsumentami, jest przepis proceduralny, taki jak art. 695 ust. 4 Ley de Enjuiciamiento Civil (hiszpańskiej ustawy o postępowaniu cywilnym), który regulując środek zaskarżenia postanowienia rozstrzygającego o sprzeciwie w postępowaniu egzekucyjnym z dóbr obciążonych hipoteką lub zastawem, zezwala na wniesienie odwołania jedynie od postanowienia, które umarza postępowanie lub orzeka o niestosowaniu nieuczciwego warunku i wyłącza odwołanie w pozostałych przypadkach, czego bezpośrednią konsekwencją jest to, że podczas gdy wierzyciel egzekucyjny może odwołać się w przypadku uznania sprzeciwu dłużnika egzekucyjnego i umorzenia postępowania lub gdy orzeczone zostanie niestosowanie nieuczciwego warunku, to dłużnik egzekucyjny będący konsumentem nie może wnieść takiego odwołania w przypadku oddalenia sprzeciwu?

- 2) Czy w ramach stosowania prawa Unii Europejskiej dotyczącego ochrony konsumentów zawartego w dyrektywie 93/13/EWG jest zgodny z zasadami prawa do skutecznego środka prawnego i do sprawiedliwego procesu oraz równości broni ustanowionymi w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ jest przepis prawa krajowego, taki jak art. 695 ust. 4 Ley de Enjuiciamiento Civil, który regulując środek zaskarżenia postanowienia rozstrzygającego o sprzeciwie w postępowaniu egzekucyjnym z dóbr obciążonych hipoteką lub zastawem, zezwala na wniesienie odwołania jedynie od postanowienia, które umarza postępowanie lub orzeka o niestosowaniu nieuczciwego warunku i wyłącza odwołanie w pozostałych przypadkach, czego bezpośrednią konsekwencją jest to, że podczas gdy wierzyciel egzekucyjny może odwołać się w przypadku uznania sprzeciwu dłużnika egzekucyjnego i umorzenia postępowania lub gdy orzeczone zostanie niestosowanie nieuczciwego warunku, to dłużnik egzekucyjny nie może wnieść takiego odwołania w przypadku oddalenia sprzeciwu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Salamanca – Hiszpania) – Josune Esteban Garcia przeciwko Cachorros Plus CBF SCP

(Sprawa C-451/12) ⁽¹⁾

(2014/C 175/41)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 7 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – SKP k.s. przeciwko Ján Bríla

(Sprawa C-460/12) ⁽¹⁾

(2014/C 175/42)

Język postępowania: słowacki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance d'Orléans – Francja) – Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA przeciwko Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

(Sprawa C-298/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/43)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.
